

Őszeprészeltén és egymásra lapítva azok, akik fájdalmas sebeikre keresnek irt. Nem lehet tudni, ki merre, hová, miért akar menni és a szomorú lumultást, a gyógyulás a váró tömeget kiegészíti az a tömeg, amely a főorvosi hivatal előtt szorong néha órákig, hogy aláírassa beteglapját, hogy felvehesse táppénzét, amelyet tulajdonképpen ő fizetett be, míg ki nem dőlt a munkából.

Es ez így van órákon át, a szorongás csak fokozódik és elfojtott suttogással villannak el. A szorongás lent is tovább tart, ahol az utalványokra és pénzre várnak. A rettenetes *bürokrácia*. Félnapot kell itt elöltönnie, sokszor kétszer is, a beteg munkás családjának, míg megkap valamit. Míg csakugyan kezébe adnak valami pénzt. Ugy tűnik elő, mintha nem is szociális intézmény volna itt, ahol joguk van kapni valamit a kidőlének. Mintha adóhivatal volna itt is...

A *Délmagyarország* munkatársa e szomorú kép után felsejlesztte a pénztár vezetését és feleletet kért arra, hogy *miért van ez így és meddig lesz ez így*. Megemléstünk azt is, hogy információink arról szólnak, hogy

az elmúlt évben mintegy hárommilliórd körüli küldöttek fel Budapestre — felesleg címén.

Megkérdeztük ezután, miért nem lehet ezeket a lehetetlen állapotokat ebből a pénzből megszüntetni. Kérdéseinkre a következő választ kaptuk:

— A mai szorongásnak és a szűk helynek magyarázata az, hogy amikor ezt az épületet felemelték,

a pénztárnak mindössze ölezer tagja volt, míg most mintegy huszonegyezer tagunk van.

— A pénztár vezetősége előtt már régen felmerült ennek a kérdés megoldásának szükségessége és módot is kerestünk erre.

— Először itt a pénztár mellett meg akartunk venni egy házat, de a tulajdonos olyan nagy árat kért, hogy erről nem lehet beszélni. Aztán felmerült az a terv, hogy *ide a kertbe szárnyépületeket emelünk, hogy a szorongásokat megszüntessük*. Ez azonban mintegy másfélmilliórdba kerülne. Ennek sem volna sok értelme. Határozott és valószínű tervünk, hogy *itt a közelben valahol megfelelő házat veszünk*. De ettől függetlenül az udvarban egy *üvegtetős traktust emelünk és idehelyezünk el egyes osztályokat*. A tervek és a költségvetés ehhez teljesen készen van, most már csupán a *központ hozzájárulása* szükséges.

Informátorunk most áttért a hárommilliórd kérdésére.

— A szegedi pénztár tényleg felesleggel zárult és egy nagyobb összeget küldöttünk fel Pestre. Ez azonban nem felesleges célra megy, ez nem toldozgatás, ez nem vész el, ezekből az összegekből építik fel majd a különböző szanatóriumokat, többek között a zalaegerszegit és a szegedit is. Ehhez például tízenkétmilliórdra van szükség.

— Ami az adminisztrációt illeti, míg évek előtt a bevétel 20 százalékát tette ki, addig ma ez a szám *ötszázalékra csökkent*. A nagy ellenőrzésre egyébként nagy szükség van, mert hogy egyebet ne mondjak, a mai nagy munkanélküliség idején mindenki táppénzt akar. Volt olyan nap, amikor 41 milliót fizettünk ki, holott az egész havi bevételünk csak *kilencszázmillió* korona. Most már nem lesz feleslegünk, mert elő kell venni azt, amit félre tettünk.

— Megjegyzem még, hogy rövidesen más képen is segíteni akarunk a szűk helyiségeken még pedig úgy, hogy a *tűdőgondozót máshová helyezzük és az emeleti helyiségekbe Röntgen, Zander, Diathermia stb. kerül már a legközelebb*. Az üvegezett traktust pedig rövidesen felépítjük.

A nyilatkozat után meg kell jegyeznünk, hogy a mai helyzetet gyorsan segíteni kell. És az a szerény véleményünk, hogy ha a hárommilliórdból csak *kettőt* küldöttek volna Pestre az elmúlt esztendőben —, akkor ma már nem kellene egyetlen folyosón szoronganiuk nehéz, fojtó levegőben, sápadt-beteg, sebes-rokkant munkásoknak. Akik mégis csak gyógyulásra várnak és azt képzeli, hogy nem adóhivatalban vannak.

(v. gy.)

Két tanyai küldöttség panasza a vadvizek ellen.

Szombaton délelőtt feltűnő népes volt a toronyalja. Az emeleti folyosókon tanyai magyarok szorongtak s várják a déli harangszó megkondulását, amikor majd szépen összesorakozva a polgármester elé járulhatnak panaszukkal. Az egyik küldöttség élén Magyar Péter állott. Ez a küldöttség gyűlt leghamarabb össze és ez a küldöttség panaszkodott a legtöbbet a polgármester előtt. A baj és a küldöttség panasza az *alattomos vadvizek ellen irányult*, amik nagyhirtelen, kéretlenül jelennek meg a gazdák földjein, olyan területeket öntve el, ahol eddig hire-hamva se volt a víznek.

— *Nem lehet megkezdeni a tavaszi szántást* — sirták szinte kórusban a magyarok.

— Tegnap még nem volt víz a földemen s ma már az udvaromat is elvette az ár — mondotta egy másik.

S panaszkodtak, panaszkodtak, azonnal való rendelkezést várva a polgármestertől.

De a podeszta hallgatott. Egykedvűen végighaligalta a panaszokat, közben gondolkodva azon, hogy mi is volna a legjobb ötlet, amivel a panaszosokat meg lehetne vigasztalni.

Az azonnali orvoslás helyett a polgármester

egy régi, de kevésbé bevált elintézési módhoz folyamodott:

— Mi, városiak, mindnyájan átérezzük a tanyavilág nagy küzdelmét a vadvizekkel, de *azonnal nem tudunk segíteni a bajokon*. Azt megtehetjük, hogy mérnökökkel megvizsgálattuk a helyzetet, ami után majd jelentést teszünk a kormányának. Azért hát menjenek át szépen a szomszéd irodába, ahol majd Pávó jegyző ur *jegyzőkönyvébe veszi a panaszokat*.

Erre a panaszosok nagy megfontoltsággal mentek.

A kiöntött hajléku, elpusztított szántásu tanyai küldöttség leborgasztott fővel, nagybusan keverődött ki a polgármester tapétás alytajain.

— Ugyis hiába volt a deputációzás — keseregtek egymás között a magyarok és várják, hogy Pávó jegyző egyenkint beszólja őket jegyzőkönyvezésre.

Alig ment el az egyik küldöttség, már sorakoztak Sőreghy Mátyás vezetése mellett a királyhalmiak. A küldöttség panasza ismét a *vadvizek ellen irányult*. A panaszok ugyanazok voltak s a polgármester válasza is hasonló volt.

A Délmagyarország Szegeden és környékén az egyetlen liberális lap. Fennállásának biztosítéka és ereje a független polgárok és munkások támogatása.

Szombaton éjszaka Szegeden dolgozik Thawara Raj, aki kilencmilliót kap, mert meghal és ujjaéled.

Thawara Ray, indus fakir. Titokzatos, rejtélyes és félelmes. Fehér lepelbe burkolódzik, szomorú szemével halálosan néz vékony, fekete hajúszára felé és csontos ujjait — szép keze van — keresztbe fekteti mellén. Fakir... Aki rettenő summákat vág zsebre arccandulás nélkül, — hiszen produkcióját senki sem tudja utánozni: *koporsóba fekszik, meghal, elföldelik és harminc perc múlva ujjaéled!*

Két hét óta csak róla beszélnek Pesten. Ezrek ijedeztek és sóhajtozva csodálkoztak, amikor a színpadon előtűnt halt meg egy vezényszóra és ismét előtűnt éledt ujja — egy vezényszóra. Fotografusok fényképezték, élve, holtan, koporsóban és ujjaéledve. Alig van valamirevaló riporter, aki ne beszélgetett volna vele és ne igyekezett volna megfotózni rejtélyes, fakiri titkait. És komoly orvosok állották körül, vizsgálták és magyarázták csodálatos mutatványait.

Pesten meg kellett ismételni csodáit. A közönség szereti látni a halált... De Thawara Ray csinálja bűnik erejével és titkáival, — az egyik halál után sokáig, napokig pihen, annyira kifárasztja a produkció és csak aztán, napok múlva lép ismét a közönség elé fehér lepelben és mellére font csontos ujjakkal, hogy ismét belefektüdjön a koporsóba és ismét meghaljon ezer ember előtt...

Vidékre csak ritkán megy. Nincsen kedve. Talán nem elég a pénz... A sziniszagató most mégis megegyezett vele. Először legalább tíz-tizenkétmilliót kért Thawara Ray és csak nehezen egyezett vele kilencmillióba. Ez csak *nem sok a meghalásért*, — mondotta mozdulatosan szemekkel. Szombaton éjszaka mutatja be Szegeden produkcióját a színházban, de először délelőtt szakértő orvosokkal vizsgáltatja meg magát, nehogy azt mondják: csal... Nem is hal meg igazán...

Az indus fakir hosszú műsorán legutoljára hagyja világhíres mutatványát, mert ez nagyon kifárasztja. Előbb könnyebbek jönnek. Például: Kataleptikus állapotban, mint egy tetszhalott kardra fekszik és segédei a gyomrán ötvenkilés követ törnek ketté... Vagy hosszú tákkal *díjra arad, elővesz egy cigarettát és rágyújt mosolyogva*... Később a jellegzetes fakir-mutatvány következik: meztelen testtel ráfekszik egy szeges deszkára és emberek sétálnak át feletén, — meztelán üvegcserepeken táncol eredeti zenére, majd végül következik a halál:

koporsót hoznak, fokozatosan felszólalt lesz, segédei eltemetik és homokkal elföldelik... 30 perc múlva ujjaéled.

Thawara Ray Szegeden folytatja haldoklását. Kilencmilliót kap. Érdemes. Egy hónapban kilencvenet keres.

Óra, Ékszer, Brilláns

361

RENDSZERVÉL ELŐNYÖS RÉSZLETFIZETÉSRE

Fischer Testvérek Szeged, Kárász u. 10

Minden vasárnap délelőtt 11—fél 2-ig

az „**APOSTOLOK**”-ban

az első szegedi szimfonikus zenekar hangversenye Stingl Walfred karmester vezetése alatt.

Szabad bemenet! 494 Szokott rendes árak!

Legujabb kalapmodellekkel megérkeztem. 483

POLLÁK ILONNA, Báró Jósika ucca 43.

Gyümölcsfák

minden fajban, magas-, kuszó- és bokor rózsák, orgonák több színben, diszfák és cserjék, buxus stb. legelőnyösebben beszerezhetők

DEMETER FERENC rózsák és falkola kertészetiében UJSZEGED, Országút 106. szám. 486

Autóvezetői tanfolyam megkezdődött

KERY autogarageban. Szent István tér 2. Telefon 15—14. Mhi51 Jelentkezőket még elfogad.

Szükség esetén

vásárolhat részletfizetésre is, de nem drágábban, mint készpénzfizetés mellett csillárokat, villamossági anyagokat és díszlámpákat

Fonyó Soma világirodalmi üzletében Kőlcsey u. 4. Telefon 165.

Dr. Járosi Jenő dalszerző és dalénekes magyar nótáestéje
a Tisza-szálló nagytermében március 4-én este fél 8 órakor. Jegyek Petónél, Széchenyi téren kaphatók.